

Gabriel Janoušek – Scénář k rozhlasové reportáži

„To byl takovej pětatřicetkilovej pán v pruhovalým obleku a my jsme ho nechtěli se ségrou, my jsme říkali ‚To je cizí pán.‘, my jsme ho vlastně neznali v tu chvíli.“

1. vstup

Vzpomíná Gabriel Janoušek na svého otce, který byl za druhé světové války v koncentračním táboře. Gabriel se narodil v Turnově v roce 1940, proto tátů potkal poprvé až ve svých pěti letech.

2. vstup

Otec po válce nastoupil zpět do armády a s Gabrielem se postupně začali sbližovat. I ke kanoistice se dostal díky otci. Ten mu sehnal vyřazenou přídavnou nádrž k letadlu.

„Ten barel, když mě přivezl domu, tak já jsem si z toho udělal loď a jezdil jsem v Turnově po Jizeře. A docela se mně to líbilo.“

3. vstup

Jeho otec opět začal s odbojářskými aktivitami po komunistickém převratu v roce 1948.

„Otec, to byl takovej bouřlivák, se samozřejmě nesmířil s tím, že komunisti se ujali vlády a opět začal organizovat další skupiny a skončilo to tím, že ho samozřejmě zavřeli. A mámu k tomu přiřadili, jako že to na něj neřekla.“

4. vstup

A tak zůstal desetiletý Gabriel se svou o rok starší sestrou sám. Chvíli se o ně starala jejich sousedka, ale poté, co byl jejich rodičům odebrán veškerý majetek, museli opustit Turnov a bez ničeho se přestěhovat k příbuzným do Prahy.

„Nám v zásadě z toho, co jsme měli, zbyly támhle ty dva obrázky. Ségra a já.“

5. vstup

Gabriel Janoušek vystudoval odborné učiliště v Plzni, ale měl vyšší ambice - chtěl studovat na vysoké škole. Když mu to nebylo umožněno, nastoupil na večerní jedenáctiletou střední školu.

6. vstup

Současně se studiem se Gabriel začal více věnovat kanoistice, která ho přitahovala již od dětství.

„Čili já jsem v pět hodin chodil tady na Čertovku, kde jsme měli základnu, trénovat. Třičtvrtě hodiny jsme jezdili, pak jsem šel do práce, po práci jsem jel ještě na trénink taky, na vodu. A pak teprve večer do školy.“

7.vstup

Jeho píle se vyplatila. Studium dokončil a jako kanoista se probojoval na několik mistrovství světa. A v roce 1961 společně s Ludmilou Sirotkovou zvítězili.

„S tou Lídou Sirotkovou jsme získali na mistrovství i zlatou medaili, čili vyhráli jsme na mistrovství světa v rakouském Spittalu.

8. vstup

S Milanem Horynou se v roce 1972 dostali na olympijské hry v Mnichově.

„Je to samozřejmě sen mnoha lidí, já jsem o tom taky snil.“

9.vstup

Jeho dalším cílem bylo učit na vysoké škole. Tehdejší režim mu ze začátku umožnil pracovat jen ve výzkumu, teprve po revoluci v roce 1989 se jeho sen konečně splnil.

„Tak to bude od nás asi všechno.“

„Můžu vám něco nabídnout? “